

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő száma ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadóhivatal: K. Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Birodalmi tanács és kvóta.

Csattanós volt az a hatás, melylyel Ausztria egész államgépezete az egész vonalon egyszerre csak megállt. Mint mikor a kazán szétrobban; egy nagy dörrenés s aztán mozdulatlanul áll a szegény halott óriás. Még két nappal ezelőtt jókedvűen beszélünk a közgazdasági kiegyezés esélyeiről, a nyelvrendelet visszavonására is gondoltunk egy ideig s a két kvótaküldöttség, úgy látszott, egymás karjaiba borul, mert ki lett mondva a megváltó ige, konstatálták az előzékenységet és lehetségesnek tartották a megegyezést. Ekkor egyet lökött az osztrák államgépezet, egyik főalkatrésze eltört és most ismét itt fekszik a béna óriás.

És minő feltűnéssel vezették be az új politikai tespedést! Az osztrák kvótabizottság is gondoskodott a csattanós hatásról, mely arra indította a magyar minisztereket, hogy rögtön visszatérjenek Budapestre. Mikor minden a legjobb menetben volt, 39 százalékos kvóta követelésével állt elő az osztrák küldöttség, mire Lukács László pénzügyminiszter a farképnél hagyta őket, Bánffy meg olyan formán nyilatkozott, hogy az osztrák követelés még csak nem is diszkutálható.

Magyar kormánytól ilyet várni annyi, mint Magyarország érdekeinek elárulását várni tőle s erre ebben a kabinetben minisztert, ebben az országgyűlési többségben képviselőt találni nem lehet. Ez volt az egyedül lehetséges válasz, melyet báró Bánffy és Lukács az osztrák küldöttség esztelen követelésére adhatott s mely a nevezett miniszterek elutazásában jutott kifejezésre. És ezzel a határozott felelettel báró Bánffy egy boszorkány nyomástól szabadította meg a nemzetet, mely ismét könnyebben lélekzik és látja, hogy érdekeit becsületesen és erőteljesen védik.

A csattanás második eleme a birodalmi tanács feloszlata volt, ami zárulás és anélkül történt, hogy gróf Thun felelt volna a gráci ügyben tett interpellációra. Ezt az intézkedést általánosan várták ugyan, de 24 órával később. Ujabb botrányoktól félték s ezért történt az elnapolás bizonytalan időre, talán szeptemberre. De ez az intézkedés jogos, mert az elnapolt birodalmi tanács nem képes a nép előtt oly mélyen kompromitálni a parlamentárizmust, mint az ülésező tette.

És a nyelvrendeletes és nemzetiségi gyűlöletes osztrák tohuwabohu teljes illusztrációjához járult még egy csattanás, a brünni Palaczky ünnep. A 100.000 lakossal bíró morva főváros a Palaczky-

ünnepekre készült, mert ott a lakosok többsége, munkások és iparosok szláv érzelműek és az uniót kívánják Csehországgal. A gyárosok, kereskedők és hivatalnokok németek. Az ünnepre a brünniek meghívták a prágai kihágások óta inkább hirhedt, mint híres prágai polgármestert, Podlipny urat és zenével és zászlókkal eléje utaztak. A németek azonban megszállták az utat, záptojásokkal mogdობálták a cseheket, egy jól sikerült macskazenével megzavarták a cseh muzsikosokat, vas fazekakon doboltak és a „Die Wacht am Rhein“-t énekelték hozzá. Természetesen akcióba léptek a furkós botok is, bevert fejek és eltört végtagok emelték az ünnep díszét, mignem a mentőtársaság vett szerető ápolásába jóbarátot és ellenséget. A felizgatott csöcselék szintén nem engedte a maga jogát, a csehek beverték a németek ablakjait, amiért aztán a németek a csehek ablakjain regreszálták magukat. Volt püfölés, rombolás, német és cseh leányok egymás hájába estek, a sebesüléseknek se szere, se száma nem volt, míg végre Podlipny polgármester ur gyanus csöndben elutazott.

Igy oldják meg Ausztriában a nyelvkérdést és a legerősebb ütések, melyek ezeknél a fejtegetéseknél nagy számmal fordulnak elő, mégis csak a közgazdasá-

TÁRGZA.

A mostoha.

Isten, ki láthatta szegény Janka lelkét, tudta hogy ő mindig csak a jót akarta. A derék leánynak mégis folyton szemére hányták, hogy minek is született ő tulajdonképpen, mikor olyan semmirekellő, s annyiszor mondogatták előtte, hogy ilyen meg amolyan rossz, míg a szánaudó teremtes végre maga is elhitte. Sirt is eloget a szegény gyermek, hogy miért is jött a világra, ha nincs ki őt szeresse úgy, mint a többiek. Ha látnia kell, hogy apja hogyan dédelgeti ifjabb testvéreit, míg számára csak nagy ritkán talál egy jóindulatú szót. Ha nem tudja, miféle érzés az öröm, amit úgy sem volna kívül megosztania, és ha el kell rejtenie bánatát, mert nincs, aki nyájasan vigasztalná. Őt nem cizogatták, mint más gyermekeket, nem csókolgatták soha. Még a testvérei is — igaz, hogy csak apjuk részéről testvérei, úgy bántak vele, mint kellelten idegennel. Az asszony pedig, ki azért költözött házukba, hogy második anyjává legyen, bizony csak mostoha maradt iránta.

Hogy is ne, mikor a tulajdon apja is idegenkedett a gyermektől, ki szakasztott mása volt korán elhunyt édes anyjának, míg az apjára nem emlékeztetett egyetlen vonása sem. Születése nem okozott volt örömet a házbán, valami pletyka járta azon időben a falut, s a házastársak közt annak idején nagy volt az egyetlenség. A kis gyermeket az apa csak tűrte, de nem szerette, s mikor valamelyest megnőtt, bizony inkább csak úgy túrtották, mint

cselédet, semmint olyant, kinek jussa van a vagyon fele részéhez, mint anyai örökehez. S bár a jómódú paraszt házában mindnyájan dolgoztak, a legnehezebb munka mégis mindig csak Jankának jutott, ki szótlan megadással végezte a legkelletlenebb dolgot is, bár nagy ritkán érte őt jutalmul dicsérő szó, de annál gyakrabban a szidalom.

A szegény teremtes végre egészen beletörődött nehéz sorsába, úgy kell ennek lennie, hiszen mint mondják, rossznak született ő s bűnhődnie kell nemcsak a saját, de az anyja vétkeért is. Azért Janka a sors igazi kegyének vette, mikor egy napon kérő köszöntött a házukba, kérés, aki őt szemelte ki élet-társául. Igaz, hogy nem volt afféle fiatal ember, ki hozzáillt volna az ő erőteljes husz éves korához és igaz, hogy ő az András bácsit inkább amolyan kemény szívű embernek ismerte. De azért boldogan követte vőlegényét az oltárhoz, nem sejtve, hogy csak feleseréli az egyik rabságot a másikkal.

Mert, mikor András gazda megkérte Janka kezét, őt nem annyira szerelem, mint inkább a józan számítás vezérelte. Hiszen a leánynak anyai részről esinos vagyunkája volt, meg aztán dolgoz is hozzá szokva a legkeményebb munkához. Ilyenformán nemesak asszonyt hoz a házba, amelyben első felesége után négy gyermek kiáltozott anyja után, hanem egy szorgalmas cselédet is, kinek még bért sem kell fizetni. Úgy is bánt e feleségével, mint egy cseléddel s Janka csak jámboran követte ura minden szavát, még mindig hálát adván az Istennek, hogy most már csak egynek a parancsát kell teljesítenie, míg a szülői házbán mindenki rendelkezett ő vele.

Úgy hozta magával a sors, hogy ő, ki fenékiig üritette volt a mostohaság keserűségét, most maga is négy gyermek mostoha anyja lett. De inkább

anya, mintsem mostoha. Nem akarta ő, hogy az az ártatlan négy kis jószág végig szenvedje ugyanazt a kalváriát, amelyen ő ifjúságában hullatott annyi keserű könnyet. A tulajdon anyjuk se bánhatott volna gyöngédebben az árvákkal, kik az első pillanattól fogva megéreztek szeretetét, s szívük egész melegevel vonzódtak hozzá. Egész kincsét az anyai gyöngédségnek pazarolta a mostohákra, hiszen az ég ugyanis megtagadta tőle az igazi anyai örömet, nem áldván házassági frigyét gyermekkel.

S multak az évek szürke egyhanguságban. Vénült az asszony s vénült az ura is, ki bár megbecsülte Janka erőnyeit, mégsem tett le zsarnokságáról, melyet nemesak a felesége, de a gyermekei is súlyosan éreztek. Különösen Liza, a hajadon, a legidősebb leány, kinek a kedvéért már nem egy férfi megfordult náluk háztűznél. Ámde András gazda nem szívesen fogadta a fiatal legényeket, hisz neki már terve volt Lizával; igaz, hogy afféle házassági terv, melyről az hallani sem akart. De az öreg nem tágitott, s várta csak, míg megpuhul a lánya s követi azt, kit az apja választott számamára, s elfelejti azt a másikat, ki szívét bírta.

Mert Liza szíve már nem volt szabad. Ott lakott már réges-régen egy nyalka legény, a szomszéd bognár Gyurija, kivel már együtt járt az iskolába, együtt játszadozott gyermek korában. Ebbe a frigyebe pedig az öreg semmiképpen sem akart beleegyezni. Nemesak, mert hosszas pere volt a szomszédossal, de még inkább, mert nem akarta mesteremberhez adni leányát, kinek se földje, se vagyunkája, csak két keze munkája. Sőt még az sem, mert most huszonéves éves korában még egyszer, utoljára kell sorozásra menni, s bizonyára ott tartják majd három évre.

gi kiegyezést érik és bizony az összes erők legnagyobb megfeszítésére lesz szükség, hogy itt végre rendet lehessen csinálni.

A kvóta.

A magyar kvótaküldöttséghez közel álló előkelő politikuskövetkezők nyilatkozik erről az aktuális napi kérdésről:

Bécs, 1898. jun. 12.

„Olyan hosszú idővel ezelőtt, melyet elképzelni is majdnem lehetetlen, úgy a magyar országgyűlés, mint az osztrák birodalmi tanács egy-egy bizottságot küldött ki annak az összegnek megállapítása végett, melylyel mindegyik államnak a közös kiadások fizetéséhez kell járulnia. A tárgyalások ismételt meghiusulta után a két küldöttség megbízása lejárt, mert időközben új választások voltak és az új küldöttség sem tudott más eredményt felmutatni, mint az előbbi. Ez a teljesen eredménytelen állapot egész a legutóbbi napokig állandó maradt s újból is azzal az eshetőséggel számoltak, hogy a korona fogja a jövő évre is megállapítani a kvótát. Az osztrák küldöttség a népesség arányában akarta a kvótát megállapítani 48: 52%-ban, míg a magyar küldöttség a teherviselési képesség alapján a mostani 30: 70%-os kvótát számította ki és a katonai határörvidékért 2% preczipuumot adott hozzá.

Az osztrák javaslatok elfogadhatatlanok voltak és maradtak. Azokba nemcsak perfid magyar gyűlölet vegyült, hanem bűnös kapzság is, mely Magyarországot közönséges gyarmat színvonalára akarta lenyomni. Ilyen alapon természetesen nem lehetett tovább tárgyalni, Magyarország a nagyhatalmi állás érdekeiért való minden áldozatkészsége mellett sem követhette el ezt a pénzügyi és politikai öngyilkosságot.

Ekkor az osztrák küldöttség, utolsó kísérletkép, szóbeli tárgyalásra hívta meg a magyar küldöttséget és a két küldöttség személyes találkozásánál megesett, a mit senki sem várt. A helyzet komolyságát senki sem hitte, az osztrák küldöttség eljárása frivol és könnyelmű játéknak tetszett, mely nem követ komoly czélokat és mégis az ellenkező történt.

S ott is tartották. Nagy volt Liza bánata, mert nagy idő ám az a három esztendő, s hogy fogja ő majd kibírni a harcot apja ellen, míg szíve választotta csak a távolba gondolhat rája. Mert, hogy gondolni fog, abban bízott Liza, s a Gyuri is megfogadta szentül. Csakhogy mikor az történt, künn a réten, az öreg András bácsi is közbe jött, nagy patáliát csapott és szigorúan megtiltotta leányának, hogy a szerelmes legénynyel valaha találkozzon merészeljen. Busult tehát szegény Liza, hogy szinte hervadni kezdett. A jó mostohának pedig, a ki szenvedni látta, megesett a szíve rajta. Szegény Janka ugyan, kinek élete már korai ősz felé közeledett, még most sem tudta, mi az a szerelem, az ő szívének nem volt szabad megszólalnia; de tudta, tapasztalta volt, mit tesz a házasság élet szerelem nélkül. A jó asszony megsajnálta Lizát, kinek hasonló sorsot szánt, nem mert nyíltan ellenkezni az ura akaratával, titokban mégis a szerelmesek pártján állt. „Talán csak kihúzzák valahogy azt a három esztendőt, s ha a legény visszatér, még mindig jóra fordul.”

Csakhogy az ifjú pár emésztő szerelmének a vigasztaló szó nem volt elég. Találkozni szerettek volna, ámde az öreg András egész nap úgy vigyázott Lizára, úgy féltette minden lépését, hogy összejevetelük szinte lehetetlenné látszott. Liza erre anyjánál, a jó mostohánál könyörgött pártfogásért, s ez, jósaos szívével nem tudott ellentállni. Így történt, hogy miután beköszöntött a nyár, az asszony és a leány késő este, mikor az öreget már elnyomta az álom, szép esendően kimentek a mezőre, hol a Gyuri fiu már várakozott rájuk. A szerelmesek ott esküdöztek egymásnak örök hűséget, mialatt az asszony örködött felettük, hogy szerelmi párbeszédjük csak — beszéd maradjon.

A küldöttségek egy-egy hetes albizottságot küldtek ki, ezek tanácskoztak, tanácskozásait titokban tartották, azokon a két kormány egyike sem vett részt. Az osztrák bizottság mindjárt az első tanácskozáson kijelentette, hogy kész az osztrák küldöttség eddigi álláspontját elhagyni s kész más alapot elfogadni a kvóta kiszámításához, mint a népesség arányát. A magyar bizottság tagjai, mint értesülők, azt a javaslatot tették az osztrákoknak, hogy a Thun-minisztérium által eléjük terjesztett adatok alapján történjék a számítás. Ez adatok az osztrák számítás szerint 36: 64 arányt eredményeztek. A magyar küldöttség fentartotta magának a számítás helyesbítését és ha végleges eredményre nem jutottak is és alig lehet feltenni, hogy a kvótaküldöttségek valamely összegben meg tudjanak egyezni, a meg egyezés útjára már mégis ráléptek és az osztrákoknak alkalmazkodniok kellett ahoz, hogy rokon- és ellenszenvet félretéve, Magyarországot független államnak tekintsék, melyet sem kizsákmányolni, sem kihasználni nem lehet, de a mely kész azokat a kötelezettségeket teljesíteni, azokat a terheket viselni, melyek őt illetik. Sem többet, sem kevesebbet.

Azt hisszük, nem tévedünk, midőn a felette fontos eseményért, a meg egyezés egyengetéseért és lehetővé tételéért Magyarország miniszterelnökének, báró Bánffy Dezsőnek teljes elismeréssel adózunk; ő az, a ki minden ellentétes törekvés és minden pártintrika dacára a meg egyezés útját egyengette és a kinek diplomáciai tehetsége az uralkodó rendkívül nehéz helyzetben a legtekélyesebben bevált és ezáltal megmentette Ausztria-Magyarországot, mint kontinentális nagyhatalom prestige-ét.

Szinészet.

„Troubadour“ fénypontja volt az eddigi működésüknek jobbat jobban, elegánsabban nem hisszük, hogy produkálhatának a mi pedig costumeket illeti, a szó legszorosabb értelmében el voltunk ragadtatva, észintén mondjuk, hogy szebbet a budapesti Operában sem láttunk.

Junius 16-án daczára, hogy szép, tiszta, kék volt a látóhatár, tiszta égből csapott le a villám.

„Csalj meg édes“ Alexander Bisson és Andre Sylvaane urakkal szeretnénk azért beszélni, azaz, hogy van egy magyar ur ember, a ki valamivel közelebb volna található a fordító: Fáy J. Béla őt sze-

E boldog találkák visszaadták Liza arezának viruló rózsáit, visszaadták kedélyének vigását. Helyette most az asszony kezdett hervadni, a kinek az egészsége nehezebben bírta ki az éjjelozást, hiszen nappal annyi volt a dolga! Janka nehezen nélkülözte azt az álmot, melynek hiányát nappal nem tudta pótolni, de azért hősiesen minden éjjel elkísérte a leányt. Nem akarta őt megfosztani az ártatlan örömtől, de örködni is akart fölőtte, hogy baja ne történjék. Hiszen ő, mostoha leánya a sorsnak, mindig csak a jót akarta, s olyan büszke örömmel töltötte el a fiatalok hálás szeretete

És mégis balul végződött minden. Valamelyik éjszaka nagyon is tikkasztó volt a levegő, ő pedig olyan fáradt, olyan kimerült volt. Elnyomta az álom. A pezsgő vérű fiatalokat pedig elragadta a szenvedély, a szerelmet lehelő, illatával gyönyörre hívó nyári éj

Mióta a Gyuri fiu bevonult a tűzértséghez, újra kezdet hervadni Liza. Nem lehetett többé titkolni a történeteket. A mostoha is, a leány is, emésztették magukat bubánatban. Az egyik, mert hiába állt ellen a szeretetlen, zsarnok apának, mikor nem birt ellentállni az álomnak. A másik pedig, mert nem birt ellentállni a szerelmesének. A szerelmesének? vajjon! hiszen azt hallhatni Gyuriról, hogy minden vasárnap látják a városban nagyban mulat egy táncsteremben, a hová rendszeren egy elhízott szakácsnéval köszönt be, egy csuf eseléddel, ki — pénzzel tartja őt . . .

SOM PÉTER.

retnök megkérdezni, hogy micsoda intencziók vezették, midőn megfogamzott agyában az a gondolat, hogy ezt a ezt a (No nem akarjuk a kellő jelzést használni) ezt a gyönyörű erkölcs nemesítő darabot lefordítsa. Különben semmi közünk sincs hozzá, „sajna,“ hogy még ennyire foglalkoznunk kellett vele. Csóka urnak pedig suba alatt ismét csak azt sugjuk, a mit a kikapós patikáriusra vonatkozólag sugtunk.

Junius 17-én „Bukowot“ a székelyek hóhérját hozták színre. Ez már valami! bár nem szívesen látja s nézi székely ember a multak szomorú emléket, de azért mégis jól esett látnunk. „Régi dal, régi dal, régi dicsőségről“. Idő és helyszüke miatt a szereplő (kimagasló) személyeket most nem említhetjük meg, mindnyájan derekasan reá szolgáltak a meg-megújuló tapsviharra.

B—cz.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk** rosra fordult, esőssé vált. Csütörtökön éjjel nagy vihar vonult át K.-Vásárhely felett erős ézengéssel, ez azonban csak előjáték volt ama tenger sok esőnek, mely azóta lehullott, véglegesen átázta földünket. És most gazda és nem gazda közönség epedve várja a tiszta, derült nyári napokat, mikben az idén vajmi kevés része volt.

— **Szinészet.** Lapunk más részében bővebben foglalkozunk a Csóka Sándor színtársulata által rendezett előadásokról s itt csak általánosságban kívánjuk konstatálni azon erkölcsi sikert, melyet ezen igazán kitűnően szervezett színtársulat eddig elért. Egygyel több okunk van továbbra is megtartani azon régi időből datálódó rokonszenvet, melylyel közönségünk Csóka ur iránt viseltetik, ki soha sem élt vissza bizalmunkkal s mindig készségesen beváltotta ígéreteit. Az eddigi előadásokról csak egy vélemény uralkodik, t. i. az, hogy azok legnagyobb mértékben megfelelnek az igényeknek s talán jobbak is, mint a minőket eddig más társulatoktól láttunk. A közönség pedig az esős, hűvös esték daczára elég száron látogatta a színházat, s hogy a pártolás az „idők nyíltával“ még nagyobb lesz — ezen nincs okunk kételkedni.

— **Hangverseny.** Azon hírt vettük, hogy Jászai Mari asszony a nagy hírű tragika, a lapunkban már előző jelzett hangversenyt és szavalestélt július hó 5-én mulhatatlanul megtartja. Mi közeljük e hírt, de némi aggályaink vannak ezen előadás iránt, mivel tudjuk egy miniszteri rendelet akként intézkedik, hogy a míg egy városban színtársulat van, semmi másféle előadásra helyhatóság engedély nem adható. Ennélfogva a hangversenyt csak azon esetben lehet megtartani, ha a színigazgató ebbe beleegyezik. Igazán ohajtandó lenne ennélfogva, ha a hangverseny augusztus hóra halasztatnék, mely esetben minden esetleges konfliktus elkerültetnék.

— **Érdekes ujdonság.** Csóka Sándor színigazgató és társulata eddigi itt működése már fényesen beigazolta, hogy méltó a közönség pártolására. Ujabbnál-ujabb darabokkal gyönyörködteti a közönséget, ugyszintén ma (vasárnap) 1848-ból a „Hadak útját“ hozza színre rendkívül fényes díszelőadás keretében, melynek egyik változata Kézdi-Vásárhelyt folyik le, midőn Gábor Áron ágyúhős első ágyuival megjelenik. Midőn ezen, a székely nép hősiessé jellemeire vonatkozó történelmi színművet a közönség figyelmébe ajánljuk, egyszersmind hisszük, hogy zsufolt ház fogja e darabot végig nézni.

— **Marhasó-elárutási árudák felállítására.** A s.-sz.-györgyi m. kir. pénzügyigazgatóság működési területén S.-Szt.-György és Kézdi-Vásárhely r. t. városokban az 1897. évi I. t. cz. 3. §-ának, illetve ezen törvény végrehajtása tárgyában kiadott 1897. évi 9624 sz. utasítás 7. §-ának határozmányaihoz képest, a mérsékelt áru marhasó elárutására árudák szándékoltnak felállíthatni, melyre nézve f. évi július hó 9-én d. e. 10 órakor zárt írásbeli versenytárgyalás fog a s.-szentgyörgyi pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében tartatni. Versenyezni szándékozők a bővebb feltételeket lapunk kiadóhivatalában megtekinthetik.

— **Színházi műsor.** Csóka Sándor jól szervezett színtársulata a helybeli és vidéki közönség tájékoztatása végett az alábbi műsort hozza tudomásra: Vasárnap 1898. június 19-én diszjelőadás. 1848. (Hadak útja.) Alkotmányos életünk ujjaébredése 50 éves évfordulója alkalmából. Egy változás Kézdi-Vásárhelyen történik. — Hétfőn 1898. június 20-án újdonság a színpadon először: „Császár özvedése.” Történelmi francia színű Napoleon korából. — Kedden 1898. június 21-én. A Walzer Király Strausz E. legjelesebb operettje: „Böréger.” — Szerdán 1898. június 22-én diszjelőadás 6 méltósága gróf Majláth püspök ur tiszteletére: „A szigetvári vértanúk,” történelmi tragédia 5 felvonásban Jókai Móról.

— **Püspök járás.** Gr. Majláth Gusztáv erdélyrészi r. kath. püspök béma körútjában e hó 22-én Kézdivásárhelyre érkezik. A megindult mozgalmakból itélve az egyház fejedelm fogadtatása ugy itt Kézdivásárhelyt mint az egész megye területén rendkívül impozáns leendő. A mint a püspök Csikmegyéből jöve, Háromszék határához érkezett a megye alispánja Gábor Péter fogadja egy tekintélyes küldöttség élén Kézdivásárhelyre 9—10 órakor érkezik be a püspök. A város végén díszkapu és fogadás a városi tanács által. Itt Bartók Károly polgármester üdvözlö az egyházfőt a róm. kath. templom aytájában pedig az összes róm. kath. pap-ság fogadja. Délelőtt 10 órakor tisztelgések lesznek-molyeknek sorrendje ez: 1. A róm. kath. lelkészek 2. Városi tanács s képviselő. 3. Honvéd tisztí kar. 4. Igazságügyi tisztviselők. 5. Ev. ref. egyház 6. Tantestületek. 7. Nőegylet. 8. Vidéki birtokosság. 9. Kereskedők. 10. Iparosok. 11. Róm. kath. egyház tanács.

— **Talált gyermek.** Az erkölcsi romlottság és az anyai szívtelenségnek szomorú példáját mutatta be e hó 10-én éjjel egy 16 17 éves cseléde-leány. A csikszierodai rendőrség ugyanis nevezett éjjelen a vasuti őrt által figyelmeztetve, éjjel után 2 órakor, a temető melletti utcában egy nyőszörgő és poriaon bepölyázott, 6 hetes kis fiút talált, kitéve, melynek fekhelye mellett női cipő nyomai voltak észlelhetők. A rendőrség által felszedett kis gyermeket azon utcában lévő Német Józsefné önkéntesen gondozás alá vette, a szívtelen anya nyomozását pedig ugy a városi rendőrség, mint a csendőrség, legott megindította. Minthogy a megelőző esti vonattal érkezett Szeredába Brassó-ból egy fiatal cselédeleány, karján kis gyermekkel és a hajnali vonattal egy dűl tért vissza Brassó felé, ezen a vasuti alkalmazottaktól kapott információ alapján nem volt nehéz aztán az illető kézre kerítése, kit Seps-Szentgyörgyön a csendőrség meg is csípett, Szeredába vissza kísért s a bíróságnak átadott. A delikvens, gyergyó-ditrői illetőségének mondotta magát.

— **A fővárosba utazó t. olvasóink** figyelmébe ajánljuk Kövesi előkelő nagy-éttermét (VII. Erzsébet-körut 27.) hol kiváló ételek, italok és a legelőkelőbb kiszolgálás biztosítja a vendégek teljes megelégedését. Ezenkívül esténként szabad bemenet mellett Strauss híres bécsi zenekara játszik, ami Kövesi nagy áldozatkészségét tanúsítja.

HIVATALOS RÉSZ.

Földmivelsügyi m. kir. Minister.

Szám 72321

IV—1. 89f.

A gazdasági ismeretek terjesztésének leghatékonyabb eszköze közvetlen szemlélet lévén, a falusi kis gazdáknak alkalmat kívánunk adni arra, hogy a tárczám kezelésében levő mezőhegyesi, kisbéri, bábolnai és fogaraszi ménes birtokokat, kisebb csoportokban megtekinthessék.

Ezen tervezett kirándulások föltételeire nézve a következőkről értesitem az egyesületet:

1. A kirándulásokban ez alapon csak falusi kis gazdák vehetnek részt kisebb csoportokban, egy szakember (földbirtokos állatorvos) vezetése alatt.

A kirándulások leginkább a nyár folyamán, de esetleg télen is történhetnek a kirándulók vidékéhez legközelebb eső birtokra. Mezőhegyesre télen

egyszerre csak 30 egyén, nyáron 100 egyén. Kisbérre télen 80 egyén, nyáron 150 egyén. Bábolnára július hó 1-től február hó 28-ig legfeljebb 20 egyén, ez időtől június hó 30-ig mintegy 100 egyén tehet kirándulást. Fogarasra pedig ugy télen, mint nyáron csak kisebb csoport rándulhat, mert az utóbb nevezett birtokon a látogatóknak éjjeli szállás nem adható s így ezen birtokot leginkább csak a környékeliek látogathatják meg.

2. A vasuti oda- és visszautazás költségeit a gazdasági egyesület előlegezné a kirándulóknak s azokat az egyesületnek visszatéríteném.

A vasuti költségek mérséklése érdekében egyidejűleg megkerestem a kereskedelemügyi m. kir. minister urat, hogy a szóban levő kirándulások résztvevőinek kedvezményt engedélyezzen.

A kereskedelemügyi minister ur határozatáról pótlólag értesíteném az egyesületet.

3. A vasutvonal kiinduló pontjához szükséges fuvar költségeit a kirándulók viselik, az illető ménes birtok vasutállomásától a birtokra pedig a birtok fuvarjain szállíttatnak be a látogatók.

4. Élelmezést és éjjeli szállást a birtokon díjtalanul kapnak a kirándulók.

5. A birtok igazgatósága a kiránduló csoport-hoz egyik tisztviselőjét rendeli ki, a ki a csoportot foglalkoztatja és kalauzolja.

6. Az egyes csoportok szervezését a gazdasági egyesület teljesíti s ha a szervezés megtörtént, a csoport tagszámáról s a kirándulás idejéről az illető ménesbirtok igazgatóságát értesíti s ha ez a kirándulás ideje ellen észrevételt nem emel, az illető igazgatóság által megjelölt időben a csoportot az egyesület utnak indítja. Az egyesület egyuttal gondoskodik a vasuti utazási kedvezmény kieszközléséről (a pótlólag közlendő módon), az utiköltségeket előlegezi s a kirándulásról nekem is részletes jelentést tesz.

7. Az egyes ménesbirtokok gazdasági viszonyait ismertető adatok s a birtokra vonatkozó egyéb felvilágosítások az illető birtok igazgatóságától szerezhetők meg.

Ismerve a gazdasági egyesületeknek a gazdasági szakoktatási ügy iránti érdeklődését, ugy remélem, hogy a t. egyesület a falusi kis gazdák tervezett kirándulásait nagy érdeklődéssel szervezni és támogatni mindazon teendőket elvállalni szeivs lesz, melyek a tervezet szerint az egyesületek hárulnak, sikeresen csakis az egyesület által vihetők keresztül.

Kelt Budapestén, 1898. évi márczius hó 26-án.

Darányi s. k.

A nagyméltóságú földmivelsügyi m. kir. minister fenti magas leiratát másod izbeni közzétételre azon megjegyzéssel adom ki, miszerint a vasuti felúti költséget a m. kir. államvasutak és kezelőse alatt álló helyi érdekű vasutak személy és vegyes vonatain a III-ik koci osztályra alulirott gazdasági bizottság előlegezi és az erre jogosító igazolványok kieszközléséről, valamint a kiránduló csoportok szervezéséről gondoskodik.

Felhívom mindazon gazdákat, kik valamelyik állami ménes birtokot megtekinteni óhajtják, a megtekinteni szándékolt ménes birtok és a kirándulás idejének megjelölésével illetékes hatóságuk utján jelentkezzenek.

Miután a vasuti költségeknek azon része fog előlegeztetni, illetve megtéríteni, melyek a mérséklésre irányuló igazolványok felhasználása mellett tényleg kiadattak, megjegyzem, hogy a vasuti igazolványok beszerzése, a kirándulás előkészítésére idő szükséges, esetleg 3—4 hét és az egyes csoportok, meddig részükre minden teljesen rendbe hozva nem lesz, utra nem indíthatók.

Egy csoportnak legalább 10 tagból kell állani, kisebb csoport nem részesíthető ingyenes utazás kedvezményében, sőt félgyere jogosító igazolvány sem szerezhető be részükre.

Minthogy a vasuti igazolvány egy kiránduló csoport részére együttesen egy kiinduló állomásra fog kiadni, legegyszerűbb lenne, ha az egyes csoportok lehetőleg egy vidékről lennének alakíthatók.

Lényegesen meg lenne könnyítve az eljárás, ha egyes vidékekről résztvevők oly számban jeleatkeznének, hogy más vidékeliek nélkül egy csoportot képeznének.

Vezetőről, a mennyiben egyes csoportok maguk közül valaki alkalmast nem jelölnek meg, a bizottság fog gondoskodni.

Háromszék vármegye gazdasági bizottsága
Sepsi-Szt-Györgyön, 1898. június 11-én.

Potsa József,
főispán-elnök.

Nyílttér,*)

Mengasszonyruha-selyem

14 frt 65 krig méterenkint — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámentesen, valamint házhoz szállítva, **mintákat pedig postafordultával** küldenek,

Henneberg & Selyemgyárai és. és k. udvari szállító) **Zürichben**

Magyar levelezésnél Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

*) E rovat alatt közlöttéért felelősséget nem vállal a szerk

H I R D E T É S E K.

Csak fiatal embereket

188 14-30.

érdekelhet tudni, hogy a

— **párisi Dr. BOITON** —

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is, főlöseges tehát **santal olaj** vagy **copaiva balzsammal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszer-tára Budapest,

V., Nagykorona-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszer-tárban.

Postai megrendelések czíme:

Zoltán gyógyszer-tár Budapest.

Gummis

és

HALHÓLYAG

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan övszer urak és hölgyek számára. **Ara tucatzonként eredeti párisi csomagolásban 80 krtól 8 frtig.**

Megrendelések pontosan és discrétén eszközöltetnek.

KELETI J.

es. és kir. szabadalmazott kötszer-gyár

Budapest, IV., koronaherczeg-utca 17. sz

10 frtnyi megrendelésnél 10%/- árengedmény.

Árjegyzék ingyen és bérmentve zárt borítékban.

Az összes betegápoláshoz szükséges szerek és czikkekről képes árjegyzék kívánatra szintén díjmentesen küldetik.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.